

सहाया विटचेटविट्टककाद्याः सुः । “उत्तमाः पीड-
महीद्याः मध्यो विटविट्टकौ तथा । शकारचेटाद्या
अधमाः परिकीर्त्तिता” सा० द० । “ताम्बूलाक्तं दश-
नमसकृत् दर्शयन्तीह चेटी” सा० व० ।

चेत् अच्यञ्चित-विच । १यद्यर्थे २पक्षान्तरे, अमरः ३स्वस-
न्देहेऽपि सन्दिग्धतया कथने च शब्दार्थवि० । “सत्यं
चेत् गुरुवाक्यमेव पितरोद्देशश्च चेत् योगिनी प्रीता
चेत् परदेवता च यदि चेत् वेदाः प्रमाणं हि चेत् ।
शाक्तीयं यदि दर्शनं भवति चेदाज्ञायमोवाप्ति चेत्
स्वातन्त्र्या अपि कौलिकाश्च यदि चेत् स्थान्मे जवः
सर्वदा” तन्त्रम् । “चेत्कण्टके पणफरे तु यहाः समस्ता”
नील० वा० । अधिकं (चेद्) शब्दे दृश्यम्

चेतको स्त्री चेतयति उन्मीलयति बुद्धिबलेन्द्रियाणि
चित्त-विच-शुल् गौरा० डीप् । १हरीतक्याम्
अमरः । तस्या उत्पत्तिभेदादिकं भावप्र० उक्तं यथा
“पपात विन्दुर्भेदित्वां शक्रस्य पिबतीऽमृतम् । ततो दि-
व्या सद्यत्पद्मा सप्रजातिर्हरीतकी । हरीतक्यभया
पथ्या कायस्या पूतनाऽमृता । हेमपल्यव्यथा चापि
चेतकी श्रेयसो शिवा । वयस्या विजया चापि जीवन्ती
रोहिणीति च । विजया रोहिणी चैव पूतना चामृताऽ
भया । जीवन्ती चेति पथ्याया विज्ञेयाः सप्र जातयः ।
अलानुवृत्ता विजया १वृत्ता सा रोहिणी २स्रुता । ३पू-
तनाऽस्थिमती स्रुक्का कथिता मांसलाऽमृताः । पञ्चरेखाऽ
भया प्रोक्ता जीवन्ती स्वर्णवर्णिनी । त्रिरेखा चेतकी ७
ज्ञेया सप्तानामियमाकृतिः । विजया सर्वरोगेषु रो-
हिणी व्रणरोहिणी । प्रलेपे पूतना योज्या शोधना-
र्थेऽमृता हिता । अक्षिरोगेऽभया शस्ता जीवन्ती
सर्वरोगहृत् । चूर्णार्थे चेतकी शस्ता यथायोगं प्रयो-
जयेत् । चेतकी द्विविधा प्रोक्ता श्वेता कृष्णा च वर्ण-
तः । षडङ्गुलायता शुक्ला, कृष्णा त्वेकाङ्गुला स्रुता ।
काचिदास्त्रादमात्रेण काचिद् गन्धेन भेदयेत् । काचिद्
स्वर्गेन दृष्टान्या चतुर्धा भेदयेच्छिवा । चेतकी पाद-
पञ्चायासुपसर्पन्ति ये नराः । भिद्यन्ते तत्पक्षणादेव
पशुपक्षिमृगादयः । चेतकी तु धृता हृत्ते यावत्ति-
ष्ठति देहिनाः । तावद्भिद्येत रोगैस्तु प्रभावाद्वात्त संशयः ।
न धार्यं सुकुमारानां कृशानां भेषजद्विषाम् । चेतकी
परमा शस्ता हिता सुखविरेचनी । सप्तानामपि जा-
तीनां प्रधानं विजया स्रुता । सुखप्रयोगा सुखमा

सर्वरोगेषु शस्यते । हरीतकी पञ्चरसा लवणा तु वरा
परम् । हृजोष्णा दीपनी मेध्या स्वादुपाका रसायनी ।
चक्षुष्या लघुरायुष्या हृङ्गणी चानुलोमिनी । श्वासका-
सप्रमेहार्शः कृढशोथोदरकमीन । वैस्वर्यपक्षणीरोगवि-
बन्धविषमज्वरान् । गुल्माध्मान्दृषाक्किर्द्विक्काकण्डू-
हृदामयान् । कामलां मूलमानाहं श्लीहानश्च यक्षत्त-
था । अश्वर्यं मूलकच्छश्च मूलावातश्च नाशयेत् । स्वादु-
तिक्तकषायत्वात्पित्तहृत्फहृत् तु सा । कटुतिक्तकषाय-
त्वादमृताद्वातहृच्छिवा । पित्तकण्डुकामृताद्वातकञ्च कथं
शिवा । प्रभावाद्दोषहन्त्वं सिद्धं यत्तत् प्रकाशयते !
हेतुभिः शिष्टप्रबोधार्थं न पूर्वं क्रियतेऽधुना । कर्मान्यत्वं
गुणैः साम्यं दृष्टमात्रमभेदतः । यतस्ततो नेति चिन्त्यं
धात्रीलङ्कचयोर्यथा । पथ्याया मर्जान् खादुः स्नाया-
ममो व्यवस्थितः । इतौ तिक्तस्वचि कटुरस्यनितुवरो
रक्षः । नवा स्निग्धा घनादृता गुर्वी जिप्पा च याम्भसि ।
निमज्जेत् सा प्रशस्या च कथितातिगुणप्रदा । नवादि
गुणयुक्तत्वं तथैकत्वं द्विकर्षता । हरीतक्याः फले यत्न
द्वयं तच्छ्रेष्ठमुच्यते । चर्विता वर्षयत्यग्निं मेधिता मल-
शोधिनी । स्त्रिणा संयाहिणी पथ्या भृष्टा प्रोक्ता त्रि-
दोषहृत् । उन्मीलिनी बुद्धिबलेन्द्रियाणां निर्मूलिनी
पित्तकफानिलानाम् । विष्वंसिनी मूलशलन्मूलानां
हरीतकी स्यात् सह भोजनेन । अन्नपानकतान्
दोषान् वातपित्तकफोद्भवान् । हरीतकी हरत्याशु
भुक्तस्य परियोजिता । लवणेन कफं हन्ति पित्तं हन्ति
सर्शका । घृतेन वातजान् रोगान् सर्वरोगान् गुहा-
न्विता । सिन्धूत्यशर्कराशुगन्धोक्त्यामधुगुडैः क्रमात् ।
वर्षादिष्वभया प्राश्या रसायनगुणैषिणा । अध्वारतिखिन्नो
बलवर्जितश्च हृलः क्षयो लङ्घनकर्षितश्च । पित्ताधिको
गर्भवती च नारी विमुक्तारक्तस्त्वभयां न खादेत् । तस्याः
फलम् अणु हरीतक्या० तस्य लुप् लुपि व्यक्तिपचन-
त्वम् । २तत्फलेऽपि स्त्री । ३जातिपुष्पे राजनि० ।

चेतन पु० चित्त-ल्यु । १आत्मनि जीवे २परमेश्वरे हेमच० ।
३मनुष्ये राजनि० । ४प्राणिमात्रे अमरः । ५प्राणयुक्ते
नि० भेदि० । “उन्मादश्चापरिच्छेदश्चेतननाचेतनेषु” च सा०
द० । “चेतनं पुष्करं कोशैः क्षुधाध्मातैः समन्ततः”
हरिवं० ६७अ० । तस्य भावः अणु चैतन्य न० । त्व
चेतनत्व न० तत् चेतनता स्त्री चेतनायाम् “शरीरस्य
न चैतन्यम्” भाषा० “चैतन्यमात्मनोविद्यात्” श्रुतिः ।